

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

w sprawie **M. K.**

oskarżonego z art. 286 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 kwietnia 2015 r.,

inicjatywy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w R.

z dnia 3 marca 2015 r., sygn. akt II K [...],

postanowił:

**na podstawie art. 37 kpk przekazać sprawę do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w T.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w R. wystąpił z inicjatywą przekazania sprawy M.K., oskarżonego subsydiarnie o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W pisemnych motywach wskazał, że oskarżony jest mężem sędzi K. B. orzekającej w II Wydziale Karnym tego Sądu. Część sędziów orzekających w tym Sądzie utrzymuje kontakty towarzyskie i koleżeńskie zarówno z sędzią K. B., jak również z oskarżonym. Jest to zatem okoliczność mogąca zarówno w odbiorze społecznym, jak też w przekonaniu oskarżyciela posiłkowego wzbudzić przeświadczenie o braku obiektywizmu w rozpoznaniu przedmiotowej sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Postulat Sądu występującego zasługiwał na uwzględnienie.

Kryterium dobra wymiaru sprawiedliwości z uwagi na ocenny charakter zostało wyczerpująco zinterpretowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego, z którego wynika, że przesłanka określona w art. 37 k.p.k. znajdzie zastosowanie wówczas, gdy zachodzą obawy o bezstronność sądu właściwego (zob. post. SN z 24 września 2014 r., IV KO 65/14, post. SN z 16 lipca 2014 r., III KO 50/14, post. SN z 25 czerwca 2014 r., IV KZ 31/14). Przy czym obawy powyższe winny być następstwem zaistnienia racjonalnych okoliczności.

Analizując argumentację zaprezentowaną przez Sąd Rejonowy w R., okolicznościom w niej przytoczonym nie sposób odmówić tego przymiotu. Fakt, że oskarżony jest osobą najbliższą dla sędzi orzekającej w wydziale, w którym sprawa miałaby zostać rozpoznana, powoduje, iż postępowanie jurysdykcyjne toczące się przed sądem właściwym miejscowo mogłoby być postrzegane jako prowadzone w sposób nieobiektywny. Niewątpliwie sytuacja taka zagraża dobru wymiaru sprawiedliwości i przekonuje o zasadności ustalenia właściwości z delegacji. Zewnętrzny wizerunek funkcjonowania sądów wymaga, aby unikać wszelkich sytuacji mogących stwarzać zagrożenie formułowania racjonalnych opinii, że nie tylko względy merytoryczne decydują o sposobie rozstrzygnięcia sprawy (zob. post. SN z 24 maja 2013 r., II KO 23/13).

Z tych przyczyn przekazano niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T., położonemu na obszarze właściwości Apelacji [...].